

РЕШЕНИЕ

№ 3656

гр. София, 08.07.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 63 състав,
в публично заседание на 10.06.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Димитрина Петрова

при участието на секретаря Валентина Христова, като разгледа дело номер **13101** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, вр. с чл. 27, вр. чл. 37-39 от Закона за управление на средствата от Европейските структурни и инвестиционни фондове /ЗУСЕСИФ/ и чл. 19 „д“ от АПК.

Производството е образувано по Жалба, депозирана чрез административния орган, Вх. № 35071/19.11.2019г. по описа на АССГ, с Вх. № BG05M9OP001-2.010-0778/10 от 15.11.2019 г. по описа на Министерство на труда и социалната политика, ГД ЕФМПП, на [фирма], ЕИК:[ЕИК], [населено място], представлявано от Управителя А. К., срещу Решение за прекратяване на административен договор, рег. № BG05M9OP001-2.010-0778/8 от 01.11.2019 г. изд. от З. Р., заместник министър на труда и социалната политика и Ръководител на Управляващия орган на Оперативна програма „Развитие на човешките ресурси 2014-2020“, с което е прекратен Административен договор № BG05M9OP001-2.010-0778 от 11.10.2018 г. за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ /БФП/ по Оперативна програма Развитие на човешките ресурси 2014-2020 /ОП РЧР 2014-2020/, с наименование на проекта „Създаване на ново социално предприятие за химическо чистене „Есен“, с бенефициент [фирма], на основание чл. 19д, ал.2 от АПК, във вр. чл. 39, ал. 5 от ЗУСЕСИФ, чл. 3.56.1, б. „а“ и чл. 3.56.2, б. „в“ от административния договор и извършени проверки на място от УО №1 и 2 от 01.10.2019 г. и 02.10.2019г. С решението по т.2 от диспозитива е постановено и възстановяване на преведените по проекта суми в размер на 122 558.19 лв., ведно със лихви за забава, на основание чл.

3.75 от административния договор.

Жалбоподателят, в жалбата и в открито съдебно заседание, лично чрез управителя и чрез процесуалния си представител адв. Р. П., излага съображения за незаконосъобразност на оспорения акт, като по същество намира, че актът е постановен в противоречие с материалния закон, като не са налице предпоставките за престоя и спиране работа на социалното предприятие, предмет на договора, като счита, че са налице непредвидени обстоятелства, които са изключващи вината му по отношение неизпълнението на административния договор. Иска от съда да отмени оспореното решение. Претендира присъждане на направените в съдебното производство разноски.

Ответникът – Ръководител на Управляващия орган на Оперативна програма „Развитие на човешките ресурси“ 2014-2020 в Министерството на труда и социалната политика, чрез процесуалния си представител, в писмен отговор и в съдебно заседание, излага съображения за неоснователност на жалбата и моли същата да бъде отхвърлена. Претендира съдебно-деловодни разноски в размер на юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена, не изпраща представител и не ангажира становище по същество на жалбата.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, след като се запозна и прецени писмените доказателства по делото поотделно и в тяхната съвкупност и въз основа на приложимия закон, приема от фактическа и правна страна следното:

Жалбата е подадена в срок, депозирана от надлежна активно легитимирана страна, адресат на оспорения административен акт, имаща право и интерес от оспорването, поради което е допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна, по следните съображения:

Установява се от приетите по делото доказателства по приложената административна преписка /в т.ч. 1 бр. приложения на хартиен носител и 1 бр. приложение на електронен носител-USB/ и не е спорно между страните, че: Жалбоподателят [фирма], е бенефициент по ОП „Развитие на човешките ресурси“, по процедура BG05M9OP001-2.010: „Развитие на социалното предприемачество“, с приоритетна ос: „Намаляване на бедността и насърчаване на социалното включване“. Въз основа на проведена процедура за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ чрез подбор, по реда на чл. 29 от ЗУСЕСИФ и одобрено проектно предложение BG05M9OP001-2.010-0778-C01, с наименование на проекта: „Създаване на ново социално предприятие за пране и химическо

чистене "Есен", по реда на чл. 37, ал.3 от ЗУСЕСИФ, е сключен процесния Административен договор № BG05M9OP001-2.010-0778-C01 от 11.10.2018 г. за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ /БФП/ по Оперативна програма Развитие на човешките ресурси 2014-2020 /ОП РЧР 2014-2020/. С договора се предоставя на бенефициента БФП в размер на 216 984.73 лв., при 0% самоучастие на получателя, за оборудване на новосъздадени работни места по програмата за представители на одобрената целева група и осигуряване на заетост на екипа на социалното предприятие за период от 12 месеца. В целевата група попадат: 16 бр. „неактивни или безработни участници“ за изпълнение на проекта и целеви индикатор за резултат след приключване: 8 бр. участници. Срокът за изпълнение на проекта е 14 месеца. Изпълнението следва да се осъществи по одобрения проект. Плащането по проекта е на траншове, съгласно искания за верифициране на разходи и

авансови плащания. Клаузите на договора съдържат условия за изпълнение и клаузи за прекратяване на договора, поради неизпълнение. Кореспонденцията между страните, в т.ч. плащания, уведомления –се извършва чрез интегрираната система И.. Не е спорно между страните, че в изпълнение на договора и сключени договори с подизпълнители, бенефициентът е сключил договор за наемане на помещение-пералня, ведно с оборудването в нея, с [фирма], от 15.11.2018 г., за помещение и оборудване, находящо се в [населено място], ул. „33-ти Свищовски полк“, [жк], с площ от 140 кв.м. и оборудване, описано в Приложение 1 към договора, за срок от 2 г., с предназначение на ползването“ за извършване на дейността по проект BG05M9OP001-2.010-0778-C01. Видно от уведомление за въвеждане в експлоатация, с отбелязване „получено на ръка“ на 07.05.2019г. от [фирма], оборудването е демонтирано и предадено за съхранение. С Договор № 1/15.02.2019 г., бенефициентът, възлага на друго дружество: [фирма], доставка, монтаж и въвеждане в експлоатация на машини и оборудване на социално предприятие за пране и химическо чистене. Договорът е сключен в изпълнение на Административен договор № BG05M9OP001-2.010-0778-C01 от 11.10.2018 г. за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ /БФП/. Доставката е установена въз основа на приемо-предавателен протокол, с дата на приемане 08.05.2019 г. Договорите-са представени пред УО по проекта. Не е спорно между страните, че въз основа на предоставено авансово плащане и междинно плащане по искане за верифициране на разходи по проекта и въз основа на административния договор и решение за верификация, рег. № № BG05M9OP001-2.010-0778/3 от 15.07.2019г. за междинно плащане, от страна на УО, са изплатени разходи от размера на предоставената по договора БФП в общ размер на 122 558.19 лв., към датата на прекратяване на административния договор. От представени по договора фактури, от страна на жалбоподателя, във връзка с договор за наем на недвижим имот и оборудване и за доставка и монтаж на оборудване, посочени по-горе се удостоверяват извършени плащания на изпълнителите по договорите от страна на бенефициента-частични. В подкрепа на твърдението си, че предоставеното оборудване от страна на [фирма], не е отговаряло на техническите спецификации и не е било годно за ползване, и не са изпълнени условията по поетото гаранционно обслужване / л. 202-227 от делото/, жалбоподателят е представил в хода на съдебното производство и са приети по делото: договор, фактури и кореспонденция с изпълнителя [фирма], в т.ч. Анекс от 25.06.2019 г. за прекратяване на договора и писмо, наименовано „Покана за изпълнение“ от 01.06.2020 г., съдържащи волеизявление на жалбоподателя за прекратяване на договора и връщане на получено авансово плащане. Съдът, обаче, не кредитира тези писмени доказателства, по отношение на правнорелевантните факти, предмет на доказване в настоящото производство, а именно:

наличието на обективна невъзможност за изпълнение на договора, която не е по вина на жалбоподателя, по следните съображения: Представените договор и анекс, представляват гражданско-правни договори, които представляват частни диспозитивни документи, удостоверяващи правни сделки. Тези документи притежават формална доказателствена сила и не се ползват с материална такава, поради което и с оглед оспорването им от ответната страна, с изявление, че са създадени за целите на процеса, съдът не ги кредитира, поради липсата на официални удостоверявания за валидна дата и официално удостоверяване на подписи на тези документи, в т.ч. дата на връчване на поканата за изпълнение, във връзка с

твърдението за прекратен договор по анекса, още повече, че в самата покана е посочена дата 01.06.2020г. /т.е. в хода на съдебното производство/. Липсват данни за надлежно уведомяване на УО, във връзка с изпълнението по договорите с подизпълнители, в изпълнение на проекта по ОП, както и счетоводни регистри и официални счетоводни записвания, удостоверяващи негодност, брак или неизпълнение по договорите, обосноваващи твърденията за „престой“ и спиране дейността на социалното предприятие. Т.е. с оглед нормата на чл. 12 ГПК, вр. чл.144 от АПК, съдът приема, за недоказана негодността на доставеното оборудване и невъзможността за изпълнение на процесния административен договор, поради твърдяната обективна невъзможност за изпълнение от страна на подизпълнителите на бенефициента, въз основа на представените договори, анекс и покана, по изложените по горе съображения.

Установено е по делото, че въз основа на сигнал за нередност, рег. № 10-00-12378#1/17.09.2019г., от регионалната служба в [населено място], представен в Агенцията по заетостта и препратен на УО, в Министерство на труда и социалната политика, рег. № BG05M9OP001-2.010-0778/4 от 20.09.2019 г. , са осъществени проверки на място от ГД „Инспекция по труда“, на 12.09.2019 г., за резултатите от които УО по ОП, е уведомен с писмо рег. № 19085896/14.10.2019 г. Констатирано е, че обект-пералня „Есен“, не работи, както и нарушения на трудовото законодателство, за което са изготвени протокол и препоръки от страна на ГД „ИТ“. От страна на УО, са възложени и извършени проверки на място, чрез посещение на обекта, пералня „Есен“, [населено място], ул. „33-ти Свищовски полк“, резултатите от които са обективирани в Протокол 1 и 2 от 01.10.2019 г. Констатирано е от проверяващите органи, че предприятието не осъществява дейност. Събрани са обяснения от законния представител на дружеството-бенефициент, който удостоверява, че: социално предприятие за пране и химическо чистене „Есен“, не работи, считано от 11.09.2019 г., като по обяснения на Управителя, това се дължало на повреда, а заетите по проекта лица, били осъществявали работните си функции на друг обект, а именно: „Химическо чистене „Пролет“, собственост на бенефициента [фирма], находящо се в [населено място], [улица]. Управляващият дружеството е заявил пред Инспекция по труда, че предприятието е „в престой“, считано от 11.09.2019 г., поради техническа неизправност на оборудването. Констатирано е от органите на Инспекция по труда и липсата на проведен инструктаж по техническа безопасност на работниците.

Установява се от приложената административна преписка /на хартиен и магнитен носител/, че при извършена проверка от страна на УО, в счетоводната фирма, ангажирана по изпълнението на проекта, на адрес: [населено място], [улица], на 02.10.2019 г., е констатирано назначаване на лицата от целевата група по проекта, за изпълнение на дейността, считано от 02.01.2019 г. Същевременно е установено начало на реално изпълнение на дейността по проекта, считано от 07.05.2019 г., в съответствие с реално извършена доставка на оборудването по Договор № 1/15.02.2019 г., бенефициентът, възлага на друго дружество: [фирма], доставка, монтаж и въвеждане в експлоатация на машини и оборудване на социално предприятие за пране и химическо чистене. От страна на УО, е констатирано несъответствие на периода на реалната заетост на лицата по извършено плащане по верифициране на разходите, по данни и искане на бенефициента, за период 11.10.2018-09.05.2020 г., по данни на И. и реалната липса на дейност за този период, по счетоводни данни и проверките на място. Направен е извод за документална

необоснованост, поради това противоречие, на извършеното междинно плащане в размер на 79 161.24 лв. в полза на бенефициента.

Резултатите от извършените проверки, в т.ч. инцидентни на място и проведени разговори с лица, назначени от бенефициента по проекта, в качеството им на лица по целевата група, както и административни проверки по изискани документи от страна на ГД „Инспекция по труда“, са обективирани в Доклад на Л. С.-ГД ГД ЕФМПП, до УО по ОП РЧР 2014-2020, рег. № BG05M9OP001-2.010-0778/7 от 30.10.2019г. , обективиращ в писмена форма и изявленията на лица от целевата група, че не работят на място в обекта, а само се разписват върху ведомост и получават възнаграждение по проекта, като преди започването на работа по проекта, правоотношения с предходен работодател са прекратени, а лицата са преназначени на работа при бенефициента [фирма], които данни са проверени от административния орган и се потвърждават по данни от НАП.

Въз основа на извършеното административно производство и резултатите от него, обективирани в Доклад рег. № BG05M9OP001-2.010-0778/7 от 30.10.2019г. , е постановено Решение за прекратяване на административен договор, рег. № BG05M9OP001-2.010-0778/8 от 01.11.2019 г. изд. от З. Р., заместник министър на труда и социалната политика и Ръководител на Управляващия орган на Оперативна програма „Развитие на човешките ресурси 2014-2020“, с което е прекратен Административен договор № BG05M9OP001-2.010-0778 от 11.10.2018 г. за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ /БФП/ по Оперативна програма Развитие на човешките ресурси 2014-2020 /ОП РЧР 2014-2020/, с наименование на проекта „Създаване на ново социално предприятие за химическо чистене „Есен“, с бенефициент [фирма], на основание чл. 19д, ал.2 от АПК, във вр. чл. 39, ал. 5 от ЗУСЕСИФ, чл. 3.56.1, б. „а“ и чл. 3.56.2, б. „в“ от административния договор и извършени проверки на място от УО №1 и 2 от 01.10.2019 г. и 02.10.2019г. С решението по т.2 от диспозитива е постановено и възстановяване на преведените по проекта суми в размер на 122 558.19 лв., ведно със лихви за забава, на основание чл. 3.75 от административния договор.

В хода на съдебното производство, е допуснато събирането на гласни доказателства чрез разпита на свидетелите П. Д. Б. и К. Е. А..

В съдебно заседание СВ П. Д. Б., служител на бенефициента [фирма], работещ като организатор производство и техническа поддръжка, заявява, че през 2019 г., пералнята е работила, но поради множество аварии и неизправност на доставеното оборудване и липса на поддръжка по гаранциите от гаранционната фирма, се е налагало спиране на текущата работа и престой. Съдът кредитира свидетелските показания на СВ Б., в частта, в която удостоверява факти, които са подкрепени с писмени доказателства, а именно, че наличното първоначално оборудване е било сменено през май 2019 г. Не кредитира, обаче показанията относно аварии и престой, поради не отстраняване на аварията от гаранционната фирма, доколкото те са в противоречие с писмените доказателства по делото, а и изявлението на свидетеля, че въпреки аварията, пералнята е работила с наличното оборудване, противоречат, на твърденията на самия жалбоподател, че пералнята не работи и е в престой, както и на установеното от внезапните проверки на място от УО и органите на Инспекцията по труда.

От показанията на СВ К. Е. А., на длъжност Старши експерт в Министерство на труда, ГД „Европейски фондове и верификация“, се установява, че СВ лично е участвал в проверките на УО, на място, при което, когато са отишли на адреса, предприятието е

било затворено и не е имало никой в залата. И при двете проверки на място, СВ се е срещал с Управителя на социалното предприятие и въз основа на представени от него данни е извършил на случаен принцип телефонни обаждания, като е провел лично разговори с лица, назначени по проекта в социалното предприятие. Едно от лицата/посочени поименно в оспорения акт/ и заявило, че знае, че е назначено по проект, но не ходи на работа, а други две лица, са заявили, че знаят че работят по проект.

Въз основа на установените по делото факти и становищата на страните, съдът намира, че спорът по същество се свежда до материалната законосъобразност на оспореното Решение за прекратяване на административен договор, рег. № BG05M9OP001-2.010-0778/8 от 01.11.2019г. изд. от З. Р., заместник министър на труда и социалната политика и Ръководител на Управляващия орган на Оперативна програма „Развитие на човешките ресурси 2014-2020“.

В изпълнение на задължението си да извърши пълна проверка по отношение на законосъобразността на административния акт, съдът дължи проверка на акта, на всички основания по чл.146 от АПК.

Решение за прекратяване на административен договор, рег. № BG05M9OP001-2.010-0778/8 от 01.11.2019г., е издадено от компетентен орган, УО по ОП РЧР 2014-2020 г., в съответствие с правомощията си по т.1 от Заповед РД01-268/04.04.2018г. на Министъра на труда и социалната политика. Актът е издаден в предвидената от закона писмена форма и съдържа правни основания и мотиви, поради което и не страда от пороци, обосноваващи отмяната му на тези основания. Съдът намира, че не се констатира съществени нарушения на административнопроцесуалните правила по издаването на акта, като съобразява, че законодателят не е предвидил специална административна процедура по отношение прекратяване на административния договор, едностранно от УО, по реда на специалния закон ЗУСЕСИФ и на общия закон АПК, поради което и съдът намира, че в конкретната хипотеза административният орган е спазил общите норми на Глава Пета от АПК, като на жалбоподателя е дадена възможност и същия е участвал чрез законния си представител при събирането на доказателства в хода на административното производство, изразявал е становища и не се констатира нарушения на правото му на защита, които да са съставомерни като съществени процесуални нарушения, водещи до отмяната на акта на това основание.

По отношение на спорния въпрос в производството-*материалната законосъобразност на акта*, съдът прави следните правни изводи:

Институтът на административния договор е въведен в позитивното право с нормите на чл. 19а-19ж АПК, обн., ДВ, бр. 74 от 20.06.2016 г. Преди приемането на посочения нов правен институт, административният договор като правна фигура е предвиден за целите на Закон за управление на средствата от Европейските структурни и инвестиционни фондове – ДВ бр.101/2015 г., в сила от 25.12.2015 г., приет с оглед необходимостта от унифициране на правилата, по които се управляват и разходват средствата от европейските структурни и инвестиционни фондове, както и от въвеждането на мерки за намаляване на административната тежест за бенефициентите и на ясен и ефективен съдебен контрол за защита на конституционно гарантираните права на гражданите и организациите /сравни § 1, т. 1 ДР ЗУСЕСИФ, чл. 24, 37, 39, 45, 47, 48 от същия закон/.

Съгласно чл. 19а, ал. 1 АПК, в производство пред административните органи страните могат да сключат административен договор по въпроси от значим обществен интерес, когато е предвидено в закон. С ал. 2 от същия текст се определя, че административният договор е писмено съглашение между административен орган и граждани или организации, който съгласно ал. 3 се сключва в писмена форма и

съдържа: страни, предмет и съдържание, дата на сключване и подписи на страните, ако друго не е предвидено в специален закон. Нормата на чл. 19а АПК е материалноправна, няма придадено обратно действие и урежда възникнали правоотношения занаяпред. Едва с допълнението с ДВ бр. 74/2016 г. на чл. 128, ал. 1, т. 1 АПК като подведомствени на административните съдилища се определят делата по искания за издаване, изменение, отмяна или обявяване на нищожност на административни договори. Правоотношенията, възникващи въз основа на административния договор, сключен по реда на чл.37 от специалния закон-ЗУСЕСИФ, се уреждат от специални норми на този закон, а при липса на такива, следва субсидиарно да се прилага АПК.

Оспореното в настоящото производство решение е ИАА, по силата на който се прекратява административен договор, сключен по реда на ЗУСЕСИФ. По смисъла на ЗУДЕСИФ, § 1. т. 1 от ДР, на ЗУСЕСИФ, "Административен договор" е изрично волеизявление на ръководителя на управляващия орган за предоставяне на финансова подкрепа със средства от ЕСИФ, по силата на което и със съгласието на бенефициента се създават за бенефициента права и задължения по изпълнението на одобрения проект. Административният договор се оформя в писмено споразумение между ръководителя на управляващия орган и бенефициента, заместващо издаването на административен акт.

Изпълнението и прекратяването на административния договор, е уредено от специалните норми на чл.37-39 от ЗУСЕСИФ, като в конкретния казус, прекратяването на административния договор е извършено едностранно от УО на ОП УЧР на основание чл. 39, ал.5 от ЗУСЕСИФ, а именно на основание предвидената в закона хипотеза: Ръководителят на управляващия орган да прекрати едностранно административния договор за да предотврати или отстрани тежки последици за общественния интерес. В допълнение на това, като правно основание за издаването на акта, е посочено от административния орган и субсидиарното приложение на чл. 19 „д“ от АПК, който изцяло съответства на нормата на чл.39, ал.5 от ЗУСЕСИФ. И в двете хипотези, едностранното прекратяване на административния договор, е обосновано от необходимостта да се предотвратят или отстранят тежки последици за общественния интерес. Конкретните нарушения на административния договор и несъответствието им с параметрите по конкретната ОП „Развитие на човешките ресурси“, по процедура BG05M9OP001-2.010: „Развитие на социалното предприемачество“, с приоритетна ос: „Намаляване на бедността и насърчаване на социалното включване“, също са посочени като правни основания и обективирани във фактическата обстановка и мотивите на акта, а именно: неизпълнение на поетите от бенефициента задължения по чл. 3.56.1, б. „а“ и чл. 3.56.2, б. „в“ от административния договор. Въпросът по същество се свежда до това дали констатираните нарушения на задълженията по чл. 3.56.1, б. „а“ и чл. 3.56.2, б. „в“ от административния договор, обосновават едностранното прекратяване на договора по смисъла на чл. 39, ал.5 от ЗУСЕСИФ, във вр. чл. 19 „д“ от АПК.

Въз основа на установените в хода на съдебното производство факти, настоящият съдебен състав намира за безспорно установено, неизпълнението на административния договор по смисъла на чл.3.56.1, б. „а“, а именно установено е неизпълнение на задължения по договора от страна на бенефициента, което е неоснователно, поради това, че обектът, предмет на финансиране по Административен договор № BG05M9OP001-2.010-0778 от 11.10.2018 г. за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ /БФП/ по Оперативна програма Развитие на човешките ресурси 2014-2020 /ОП РЧР 2014-2020/, с наименование на проекта „Създаване на ново социално предприятие за химическо чистене „Есен“, с бенефициент „А. И.“, находящ се в [населено място], ул. „33-ти Свищовски полк“, по

отношение на който бенефициентът реално е получил в аванс и по междинно верифицирани разходи сума в общ размер на 122 558.19 лв., в действителност не упражнява дейност, като е установено на място, при внезапни проверки, по сигнал, че обекта е затворен и не работи. Установено е, както от УО, така и от проверките на Инспекцията по труда, че лицата, които са наети за работа по програма „Развитие на социалното предприемачество“, с приоритетна ос: „Намаляване на бедността и насърчаване на социалното включване“, формално са наети и участват по проекта, като подписват документи и ведомости, с цел обосноваване на разходите и верифициране на плащанията по проекта, но в действителност не изпълняват трудова функция и не полагат труд, което е целта на проекта, посочена ясно в критериите и целите, при отварянето на съответната програма. Т.е. по проекта се акумулират и получават средства от предоставената БФП по програмите на ЕС, от страна на бенефициента, които документално, формално доказват извършването на дейност, която реално не съществува и представлява неправомерно получаване на средства по програмите на ЕС и неизпълнение на договора и поетите ангажименти пред УО. Тези факти, въз основа на съвкупния анализ на доказателствата по делото и преценката им по вътрешно убеждение, съдът намира за доказани в производството, поради което е установено и непостигането на целите, установени по програма „Намаляване на бедността и насърчаване на социалното включване“, което съдът намира за съставомерно и правилно квалифицирано от административния орган като тежка последица за обществения интерес, доколкото целта на програмата е преодоляването на безработицата в РБългария, като държава-членка на ЕС и социалното и трудово включване на определените целеви групи-безработни лица, както и постигането на устойчив резултат зададено като индикатор-поддържането на минимален брой заетост. Не се установява по делото, дори минимално изпълнение на целите на програмата, в т.ч. и защитата на обществения интерес, който е постигането на заетост и квалификация на безработните лица и преодоляване на безработицата и бедността в региона. Само на това основание, прекратяването на процесния административен договор, е материално законосъобразно и оспореният акт, следва да бъде оставен в сила като правилен.

За пълнота на изложението, съдът намира за необходимо да посочи, че по делото се установява и неизпълнение на задълженията по чл.3.56.2, б. „в“ от административния договор, а именно, при извършена служебна справка от ТР, както и от установеното правоприемство в хода на процеса, в т.ч. смяна на собствеността, управлението и седалището на дружеството, се установява промяна в собствеността и управлението на юридическото лице-търговец-бенефициент по договора, като за изпълнение на задължението за уведомяване и получаване на съгласие, от страна на УО, не са налични данни по делото, което е неизпълнение по административния договор.

Следва да се отбележи, че в хода на производството, жалбоподателят не успя да докаже, чрез пълно и главно доказване, което дължи, в настоящия случай, наличието на непредвидени обстоятелства, които изключват вината му и преклудират възможността за прекратяване на административния договор, едностранно от страна на УО. Това е така, защото, преди всичко, дори и да са налице такива обстоятелства, бенефициентът на БФП, не е изпълнил задължението си да уведоми надлежно УО, за наличието на такива обстоятелства. Същевременно, всички представени от жалбоподателя писмени доказателства и гласни такива, са в противоречие с представените валидни писмени и гласни доказателства от страна на административния орган и по същество, съдът намира, че са изведени, с оглед защитната му теза, след образуване на административното и съдебно производство, поради което и не е доказан фактическият състав на извънредни обстоятелства, които

изключват вината на бенефициента при спиране и престой на предприятието и правят незаконосъобразно едностранното прекратяване на административния договор от УО. Независимо от това, че не е изрично указано, съдът намира, че добросъвестността при изпълнение на административните договори, също е елемент от тяхното изпълнение и липсата му, в конкретния случай и на основание, изложеното по-горе, в настоящото решение, с оглед неправомерното разходване на безвъзмездно предоставени средства от европейския бюджет, които се формира от публично акумулирани средства от гражданите на ЕС, също обосновава противоречие с обществения интерес. По изложените съображения съдът намира, че оспореното Решение за прекратяване на административен договор, рег. № BG05M9OP001-2.010-0778/8 от 01.11.2019 г. изд. от З. Р., заместник министър на труда и социалната политика и Ръководител на Управляващия орган на Оперативна програма „Развитие на човешките ресурси 2014-2020“, е законосъобразно, издадено от компетентен орган, при спазване на процесуалните правила и материалния закон и съобразено с целта на закона, поради което жалбата следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

При този изход на правния спор и въз основа на изрично искане-ответната страна има право на сторените в производството съдебно-деловодни разноски, които съдът определя в размер на 300 лв., юрисконсултско възнаграждение, на осн. чл. 78, ал.8, вр. чл.144 от АПК, вр. чл.37 ЗПП и чл.25 от Наредбата за правната помощ, които следва да бъдат заплатени от жалбоподателя.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2 от АПК, Административен съд – София -град, Трето отделение, 63-ти състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма], ЕИК:[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], представлявано от Управителя А. К., **срещу** Решение за прекратяване на административен договор, рег. № BG05M9OP001-2.010-0778/8 от 01.11.2019 г. изд. от З. Р., заместник министър на труда и социалната политика и Ръководител на Управляващия орган на Оперативна програма „Развитие на човешките ресурси 2014-2020“, *като неоснователна*.

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК:[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], представлявано от Управителя А. К., да заплати на Министерство на труда и социалната политика в полза на Управляващия орган на Оперативна програма „Развитие на човешките ресурси 2014-2020“, сумата от **300.00 лв./триста лева/**, *представляваща съдебно-деловодни разноски в размер на юрисконсултско възнаграждение*.

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд по реда на АПК в 14 – дневен срок от деня на съобщението, че същото е изготвено.

СЪДИЯ: